

SOCIALMINISTERIET

Folketinget
Socialudvalget og Retsudvalget

Socialudvalget
SOU alm. del - Bilag 161
Offentligt

Dato: 15. januar 2007

TEL: 3375 2310
E-mail: sm@sm.dk

J.nr. 2006-380

Oversendelse af udkast til lovforslag om ændring af lov om social service (styrkelse af ungdomssanktionen)

Hermed sendes til orientering udkast til forslag til lov om ændring af lov om social service (styrkelse af ungdomssanktionen), som d.d. er sendt til høring.

Med venlig hilsen

Eva Kjer Hansen

Fremsat den {FREMSAT} af socialminister (Eva Kjer Hansen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social service (stærkelse af ungdomssanktionen)

§ 1

I lov om social service jf. lovbekendtgørelse nr. 929 af 5. september 2006, som ændret ved § 10 i lov nr. 434 af 8. maj 2006, § 1 i lov nr. 1584 af 20. december 2006 og § 1 i lov nr. 1585 af 20. december 2006 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 54 indsættes:

»§ 54 a. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde unge idømt en foranstaltning efter straffelovens § 74 a, ungdomssanktionen, en koordinator gennem hele forløbet. Koordinatoren skal sikre sammenhængen i faserne og afholde møder med den unge, forældrene og andre relevante parter med henblik på at fastholde de målsætninger, der er fastlagte i handleplanen.«

2. I § 68, *stk. 4*, indsættes som 2. pkt:

»I forbindelse med foranstaltningen efter § 74a i straffeloven, ungdomssanktionen, skal revisionen særligt rettes mod, hvordan målene om uddannelse eller beskæftigelse opnås.«

3. I § 70, *stk. 1*, indsættes efter 4. pkt.:

»For så vidt angår unge idømt en foranstaltning efter § 74 a i straffeloven, ungdomssanktionen, skal det ved revisionen efter 3 måneder tillige konkretiseres, hvordan de overordnede mål om uddannelse og beskæftigelse nås i løbet af foranstaltningen, ligesom det skal vurderes, om målene med uddannelse og beskæftigelse skal revideres i forbindelse med, at handleplanen vurderes og revideres af kommunalbestyrelsen med højst 12 måneders mellemrum, jf. 1. og 2. pkt.«

4. Efter § 123 indsættes:

»§ 123 a. Over for børn og unge, der er anbragt i sikrede afdelinger, kan afdelingen undersøge, hvilke effekter barnet eller den unge har i sin besiddelse i sit opholdsrum, hvis en sådan undersøgelse er nødvendig for at sikre, at ordensbestemmelser overholdes eller sikkerhedshensyn iagttages,

- 1) når barnet eller den unge anbringes på en sikret afdeling,
- 2) før og efter besøg og
- 3) før og efter fravær fra den sikrede afdeling.

Stk. 2. Institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, kan træffe bestemmelse om og foretage en undersøgelse af barnet eller den unges person eller opholdsrum, hvis der er bestemte grunde til at

antage, at barnet eller den unge er i besiddelse af effekter, der betyder, at ordensbestemmelser ikke kan overholdes, eller at sikkerhedshensyn ikke kan iagttages.

Stk. 3. Undersøgelse af, hvilke effekter barnet eller den unge har i sin besiddelse på sin person, må kun undtagelsesvis foretages og overværes af personer af andet køn end den unge.

Stk. 4. Undersøgelse af, hvilke effekter barnet eller den unge har i sin besiddelse i sit opholdsrum eller på sin person, må ikke gennemføres, hvis det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 5. Institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, kan træffe bestemmelse om tilbageholdelse af effekter, der findes i barnets eller den unges besiddelse, hvis det skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Stk. 6. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om gennemførelsen af undersøgelser af barnets eller den unges opholdsrum og person i de sikrede afdelinger.

5. I § 140 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

» *Stk. 2.* For unge, der er idømt en foranstaltning efter § 74a i straffeloven, ungdomssanktionen, skal handleplanen indeholde en konkret plan for, hvordan den unge snarest muligt og senest ved afslutningen af ungdomssanktionen kommer i gang med en uddannelse eller i beskæftigelse. «

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2007.

Stk. 2. Unge, der er i gang med at afsone en foranstaltning efter straffelovens § 74a, ungdomssanktionen, og har mere end 3 måneder tilbage at afsone, når loven træder i kraft, skal have tilknyttet en koordinator i den resterende periode.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslaget formål og baggrund
2. Målgruppe
3. Hovedpunkter i det lovforberedende arbejde
4. Lovforslagets indhold
 - 4.1. Målretning af handleplaner, så det sikres, at de unge kommer i gang med uddannelse eller i beskæftigelse
 - 4.2. Koordinator, som sikrer sammenhæng i de 3 faser og holder møder med de unge, forældrene og andre relevante parter
 - 4.3. Mulighed for at undersøge den unges person og opholdsrum på de sikrede afdelinger
 - 4.4. Dokumentation og evaluering
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer

1. Lovforslaget formål og baggrund

Formålet med forslaget er at sikre, at unge i ungdomssanktionen kommer ud af kriminalitet og efterfølgende kan vende tilbage til et normalt liv. Dette skal ske ved at styrke indholdet i ungdomssanktionen, således at der skabes en sammenhæng i de 3 faser og ved at sikre et større fokus på, at de unge kommer i gang med en uddannelse eller i beskæftigelse. I forbindelse med satspuljeforhandlingerne for 2007 er der afsat midler til at styrke ungdomssanktionen.

Baggrund for forslaget er, at evalueringen af ungdomssanktionen fra SFI i juni 2005 og andre undersøgelser har vist, at indholdet i ungdomssanktionen ikke fungerer efter hensigten. På baggrund af evalueringen blev der nedsat en ekspertgruppe, som er kommet med anbefalinger til, hvordan ungdomssanktionen kan styrkes. Også forstanderkredsen på de sikrede afdelinger har peget på områder, hvor der var behov for at styrke indsatsen.

2. Målgruppe

Målgruppen er unge mellem 15 og 18 år, som er idømt en ungdomssanktion. I 2005 blev 101 unge idømt en ungdomssanktion.

3. Hovedpunkter i det lov forberedende arbejde

Den kvalitative evaluering af ungdomssanktionen pegede på en række områder, hvor der var behov for at styrke ungdomssanktionen. Evalueringen omfattede alene indholdet i ungdomssanktion, idet Justitsministeriets Forskningsenhed har udarbejdet en kvantitativ evaluering af forløbet af de første 148 ungdomssanktioner. Justitsministeriets Forskningsenhed har i 2004 lavet en delredegørelse om forløbet af ungdomssanktionens første år, og i 2006 en afsluttende redegørelse om "Ungdomssanktionens forløb". En undersøgelse af effekterne, herunder tallene for recidiv fra Justitsministeriets Forskningsenhed forventes at være færdig i 2008. Forslaget vedrører derfor alene indholdet i ungdomssanktionen, dvs. ændringer i lov om sociale service og ikke ændringer i straffelovens regler om ungdomssanktionen.

Den kvalitative evaluering viser, at det er svært at få etableret en sammenhæng i indholdet i de 3 faser, hvor 1. fase foregår i en sikret afdeling, fase 2 i en åben institution og fase 3 i ambulante regi. Opdelingen i 3 faser medfører, at forskellige aktører varetager hver deres fase. Kommunen, som skulle være garant for sammenhængen, mangler ofte erfaringer og viden på området. De udredninger og handleplaner, som skulle sikre indholdet og sammenhængen i faserne, udarbejdes ikke systematisk og er ofte mangelfulde. Hertil kommer, at de unge og deres forældre sjældent inddrages i udarbejdelsen af handleplanen, sådan som der er lagt op til i loven.

De mangelfulde udredninger og handleplaner medfører, at den efterfølgende socialpædagogiske indsats ikke altid tilgodeser den enkelte unges behov for støtte og behandling, samt at sammenhængen i de 3 faser ikke etableres. Hertil kommer, at det socialpædagogiske personale på de enkelte afdelinger ofte mangler en fælles opfattelse af, hvordan de unge skal behandles. Indsatsen i fase 3 er meget forskelligartet, og der synes behov for at stramme op på indsatsen i denne fase. For den unge medfører den manglende inddragelse ofte en negativ holdning til ungdomssanktionen, således at de bliver medspillere i stedet for medspillere. På baggrund af den kvalitative evaluering nedsatte socialministeren i efteråret 2005 en ekspertgruppe, som bl.a. med udgangspunkt i evalueringen, skulle komme med anbefalinger til en styrkelse af indholdet i ungdomssanktionen.

Anbefalingerne fra ekspertgruppen omfatter bl.a., at udredningen af den unge skal ske i varetægtsperioden, at der sikres en sammenhæng mellem de 3 faser via en koordinator/samordner og netværksmøder, at de unge og deres forældre inddrages i forløbet, og at der udarbejdes et dokumentationssystem, som sikrer, at der løbende følges op på målsætningerne for og effekten af indsatsen.

På baggrund af evalueringerne og ekspertgruppens anbefalinger blev det i forbindelse med satspuljeforhandlingerne for 2007 besluttet at afsætte 63 mio. kr. over 4 år til styrkelse af ungdomssanktionen på følgende områder:

- Målrkning af handleplaner, så det sikres, at de unge kommer i gang med en uddannelse eller i beskæftigelse
- For at sikre en sammenhæng i de 3 faser, opfølgning og inddragelse af relevante parter tilknyttes der en koordinator til den enkelte unge, som skal koordinere indsatsen i de 3 faser og være ansvarlig for at afholde netværksmøder, hvor den unge, forældrene, sagsbehandleren og en repræsentant fra institutionen mv. inddrages og ansvarliggøres
- Der udarbejdes en beskrivelse af, hvilke forhold anbringelsesstederne, som skal modtage kriminelle unge, skal leve op til
- Der åbnes mulighed for, at de sikrede afdelinger kan foretage legemsbesigtigelse og ransage de unges værelser
- Der udvikles et dokumentationssystem med henblik på at kunne dokumentere indsatsen og forbedre indsatsen på sigt.

Lovforslaget omhandler 1., 2. og 4. punkt.

4. Lovforslagets indhold

4.1. Målrkning af handleplaner, så det sikres, at de unge kommer i gang med uddannelse eller i beskæftigelse

I forhold til ekspertgruppens anbefaling om, at der skal udarbejdes kriterier for, hvad der skal indgå i undersøgelser og handleplaner i forbindelse med ungdomssanktionen, skal det bemærkes, at anbringelsesreformen, som trådte i kraft 1. januar 2006, allerede har indført sådanne indholdsmæssige krav. Kravene til undersøgelser og handleplaner blev skærpede, således at alle sager – herunder også sager om ungdomssanktionen – skal forholde sig til 6 faste punkter, som bl.a. omfatter skole-, sundheds- og fritidsforhold. Specielt i forhold til unge i ungdomssanktionen, er det bl.a. særlig relevant i forhold til sundhedsforhold at være opmærksom på unge med psykiske problemer og problemer med misbrug, og tage højde for en evt. behandling af dette i handleplanen.

Det foreslås her, at udvide kravene yderligere til handleplanerne for unge i ungdomssanktion.

For at styrke sammenhængen i ungdomssanktionen, skal der allerede fra 1. fase arbejdes for, at unge i ungdomssanktionen er eller kan gå i gang med en uddannelse, eller er i en eller anden form for beskæftigelse, herunder lærepladser eller praktik. Dette indebærer, at uddannelse og beskæftigelse allerede fra starten af ungdomssanktionen skal være et konkret mål, og at tiden i ungdomssanktionen skal bruges på at arbejde hen mod dette mål. I de unges handleplan skal der, ud over den socialpædagogiske behandling, derfor være en plan for, hvordan man både i fase 1, 2 og 3 kan motivere og forberede den unge - både fagligt som praktisk - til at indgå i en uddannelse eller i beskæftigelse senest ved afslutningen af 3. fase. Det skal af handleplanen fremgå, hvordan den unges sproglige, skolemæssige og faglige kompetencer kan forbedres. Det kan fx være via en kombination af skole og beskæftigelse. Samtidig skal der senest i løbet af 2. fase ske en afklaring af, hvad den unge skal være i gang med af uddannelse eller beskæftigelse, når sanktionen er afsluttet. Ved fx at inddrage uddannelsesvejledere i forløbet, kan den unge blive sporet ind på, hvad der findes af uddannelsesmuligheder, og hvad det kræver af skolemæssige forudsætninger. Unge, som allerede er i gang med en uddannelse eller i beskæftigelse ved dommen til ungdomssanktion, skal støttes i disse forløb.

I forbindelse med at den unge går i gang med en uddannelse eller kommer i beskæftigelse, bør det overvejes, om der er behov og mulighed for at støtte den unge ved at gøre brug af de eksisterende mentorordninger i fx uddannelsessystemet eller på beskæftigelsesområdet.

En handleplan kan fx som overordnet mål have, at den unge skal i gang med en konkret erhvervsuddannelse som fx elektriker. Handleplanen kan så indeholde en række delmål for, hvad den unge skal opnå, for i sidste ende at kunne komme i gang med uddannelsen. Det kan fx være en ung, som har haft faglige problemer i skolen kombineret med et misbrug, og derfor ikke har fået afsluttet 9. klasse. Den unge kan have brug for behandling af misbruget og støtte til fx at klare matematikken. Ét delmål for fase 1 kan for den unge være at komme ud af misbruget gennem misbrugsbehandling, og et andet delmål for fase 1 og første halvdel af 2. fase kan være at gøre en ekstra indsats i forhold til matematikken, mens delmålet for sidste halvdel af 2. fase, er at forberede og støtte den unge i at afslutte 9. klasse inden 3. fase. I 3. fase kan delmålet være, at den unge starter på uddannelsen evt. med støtte af kontaktpersonen. En handleplan kan også indeholde en beskrivelse af den støtte, den unge skal have efter 3. fase, altså en beskrivelse af et eventuelt efterværn. Der kan således også efter ungdomssanktionens afslutning være behov for at støtte disse unge, fx gennem tilknytningen af en mentor, som nævnt ovenfor, eller gennem nogle af servicelovens foranstaltninger m.v.

Ifølge gældende regler skal handleplanen revideres efter 3 måneder og med højst 12 måneders mellemrum. Reglerne skærpes, så det ved revisionen efter 3 måneder skal konkretiseres, hvordan de overordnede mål om uddannelse og beskæftigelse nås i løbet af ungdomssanktionen. Forud for en hjemgivelse, dvs. ved afslutningen af 2. fase, skal kommunen efter de gældende regler revidere handleplanen. Også her strammes de eksisterende regler, så det sikres, at der også i 3. fase arbejdes målrettet i forhold til uddannelse og beskæftigelse.

4.2. Koordinator, som sikrer sammenhæng i de 3 faser og holder møder med de unge, forældrene og andre relevante parter

Det overordnede formål er at styrke indholdet i ungdomssanktionen, således at unge i ungdomssanktionen kommer ud af kriminalitet og efterfølgende kan vende tilbage til et normalt liv. For at nå dette mål stilles der med forslaget bl.a. krav om, at alle unge i ungdomssanktionen får tilknyttet en koordinator, som udover at være rådgiver for den unge også er ansvarlig for at koordinere indsatsen, herunder at afholde netværksmøder, hvor der løbende, i samarbejde med sagsbehandleren, følges op på målene i handleplanen. Formålet med at tilknytte en koordinator er at sikre en sammenhæng i de 3 faser, og at den unge har én gennemgående voksen i hele perioden og ikke mindst, at der er en voksen, som kender den unge, og kan støtte den unge i fase 3, hvor den unge skal lære at klare sig selv. Ved valg af koordinator bør der lægges vægt på, at vedkommende har mulighed for at følge den unge gennem hele ungdomssanktionen. Koordinatoren skal så vidt muligt være en den unge kender i forvejen og kan fx være ansatte fra den sikrede afdeling. Koordinatoren skal sørge for at koordinere indsatsen fx i relation til sagsbehandleren og i de 3 faser. I netværksmøderne deltager udover den unge, forældrene, koordinator også sagsbehandleren i kommunen, repræsentanter fra anbringelsesstedet og andre relevante parter. Ved overgangen mellem faserne kan det være relevant, at der er repræsentanter med fra både fase 1 og fase 2 anbringelsesstedet. Formålet med netværksmøderne er 1) at inddrage de unge

og forældrene, 2) at koordinere indsatsen mellem de unge, forældrene, sagsbehandleren, anbringelsesstederne og i forhold til uddannelsessystemet, sundhedssystemet og evt. psykiatrisk behandling og 3) at følge op på og ansvarliggøre alle i forhold til handleplanen.

For at sikre at koordinatorene er klædt på til at være koordinator og stå for netværksmøder, skal de deltage i et kortere kursus. Det forventes, at koordinatorene kan være tilknyttet flere unge, og at de fungerer som koordinatore i en længere årrække. Styrelsen for Specialrådgivning og Social Service forestår uddannelsen samt bistår med rådgivning og vejledning både til kommuner og koordinatore i forbindelse med spørgsmål og problemer. For at støtte arbejdet med ungdomssanktionen udarbejdes en håndbog om ungdomssanktionsforløbet, som tillige indeholder en manual til brug for koordinatorene, herunder retningslinier for afholdelse af netværksmøder mv.

Efter servicelovens § 52, stk. 3, pkt. 6 og 7 er der mulighed for at udpege en personlig rådgiver eller en kontaktperson for den unge. En del af de unge har efter gældende regler en kontaktperson eller personlig rådgiver.

Den koordinator, som her foreslås indført, fungerer tillige som kontaktperson/personlig rådgiver for den unge, og erstatter dermed kontaktpersoner/personlige rådgivere efter gældende regler. Selvom den unge får tilknyttet en koordinator, er det stadig den unges opholds- og handlekommune, som har ansvaret for indsatsen over for den unge.

4.3. Mulighed for at undersøge den unges person og opholdsrum på de sikrede afdelinger

Der har fra de sikrede afdelinger været rejst forslag om tilladelse til at undersøge den unges opholdsrum og person ved bestemte grunde til at antage, at den unge er i besiddelse af mobiltelefoner, ulovlige genstande og euforiserende stoffer på de sikrede afdelinger.

De sikrede afdelinger har talrige eksempler på, at de unge ved anbringelsen medbringer ulovlige genstande til den sikrede afdeling, eller under anbringelsen på den sikrede afdeling kommer i besiddelse af enten mobiltelefoner, euforiserende stoffer, medicin eller knive, barberblade og andre ting, der kan bruges som våben. Dette sker typisk, når den unge under sin anbringelse får besøg af nogen ude fra eller efter en udgang.

Der ønskes som følge heraf en legitimering for personalet i de sikrede afdelinger til at kunne dels undersøge de unges opholdsrum og dels foretage en undersøgelse af den unges person.

Begrundelsen er, at de sikrede afdelinger skal være med til at påse, at de unge ikke medbringer nogle af de ovenfor nævnte effekter til eget eller andres brug, blandt andet fordi de unge ofte er anbragt sammen med unge anbragt i varetægtsurrogat, hvor kravet om hensynet til disse unges brev-, telefon- og besøgskontrol er en væsentlig del af de sikrede afdelingers opgave.

Ved undersøgelse af de unges værelser får de sikrede afdelinger i dag bistand af politiet.

Ransagninger, der foretages af politiet, skal være hjemlet i retsplejeloven. Dette indebærer, at der som udgangspunkt skal foreligge en anmeldelse om et strafbart forhold, med en begrundet mistanke. Anmeldelsen skal i det enkelte tilfælde vurderes, for at fastslå om den har et indhold og en karakter, hvor retsplejeloven hjemler mulighed for ransagning. For de sikrede afdelinger vil det typisk være ved mistanke om overtrædelse af lov om euforiserede stoffer og våbenloven.

Politiet har derimod ikke mulighed for at foretage ransagninger, hvor der alene er mistanke om overtrædelse af den sikrede afdelings interne reglement eller sikkerhedsmæssige problemer.

Der kan dog være behov for at foretage ransagning af de unges opholdsrum i de situationer, hvor der er bestemte grunde til at antage, at en eller flere unge i opholdsrummet har skjult værktøj, knive, bestik eller andet, der vil kunne anvendes til at skade den unge selv eller andre.

Der kan ligeledes være behov for at kontrollere, hvor vidt de unge har en mobiltelefon, da unge, der er anbragt kan være underlagt kontrol i forhold til brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation med personer uden for den sikrede afdeling.

De sikrede afdelinger påpeger blandt andet, at en af funktionerne med en sikret afdeling netop er at sikre politiet en efterforskning, der ikke er påvirket af den surrogatvaretægtsfængslede unge. Således kan den unge

varetægtsfængsles, hvis der er bestemte grunde til at antage, at han har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, såfremt lovovertrædelsen efter straffeloven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover og, der efter sagens omstændigheder er bestemte grunde til at antage, at sigtede vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre, fx ved at ringe eller skrive sms'er.

Der indføres derfor en hjemmel i servicelovens § 123 a, der gør det muligt for socialministeren at fastsætte regler om gennemførelsen af undersøgelser af barnet eller den unges opholdsrum eller person.

Personalet på de sikrede afdelinger skal have mulighed for at undersøge de unges opholdsrum eller foretage undersøgelse af den unges person for derved at fratage den unge eventuelle mobiltelefoner, farlige genstande, euforiserende stoffer og lignende. Herved får personalet bedre muligheder for at sikre, at de unge ikke har fx knive eller værktøj, de kan bruge til at skade sig selv eller andre med. Samtidig sikres det i højere grad, at politiets efterforskning ikke påvirkes af den surrogatvaretægtsfængslede unges kontakt med omverdenen.

4.4. Dokumentation og evaluering

Ud over nogle få undersøgelser og statistiske oplysninger om antallet af anbragte mv. findes der i dag ikke megen dokumentation af indsatsen på de sikrede og åbne afdelinger.

For at få bedre og mere systematisk dokumentation af de anvendte metoder og de opnåede resultater skal der derfor udvikles et dokumentationssystem, som kan følge resultaterne af indsatsen for de unge, der har gennemført en ungdomssanktion med indikatorer for bl.a. uddannelse, beskæftigelse og recidiv. Dokumentationssystemet skal samtidig registrere, hvilken indsats de enkelte unge har modtaget, samt hvilke delresultater den unge opnår undervejs. Dette forudsætter en løbende monitorering gennem ungdomssanktionens tre faser.

Dokumentationssystemet skal bl.a. give et billede af, hvordan man kan forbedre de unges skolekundskaber eller beskæftigelsesmæssige kompetencer, og hvad der kan gøres for at forbedre de unges sociale kompetencer, hvilket samtidig kan medvirke til at give institutionerne vigtige input i planlægningen af behandlingen af den unge.

Endvidere skal dokumentationssystemet kunne bruges til at følge op på og måle de enkelte anbringelsessteders indsats, for at belyse om nogle typer af indsatser er bedre end andre. Systemet skal udvikles til at dække både de sikrede og åbne anbringelsessteder.

Der er endnu ikke fastlagt en model for dokumentationssystemet. En mulighed er at basere sig på det svenske system ADAD. Der kan blive tale om en gradvis implementering, der i første omgang kun omfatter nogle få anbringelsessteder. Men alle anbringelsessteder skal på længere sigt benytte samme system af hensyn til sammenligneligheden på tværs.

Der udbydes endvidere snarest en evalueringsopgave, som skal sikre, at man to år efter lovens ikrafttræden kan dokumentere implementeringen og de umiddelbare virkninger af lovforslagets bestemmelser om tildeling af en koordinator samt målretning af handleplaner mod uddannelse og beskæftigelse.

Samtidig med at det udvikles et dokumentationssystem, som løbende kan belyse indsatsen, nedsættes der en følgegruppe blandt andet bestående af praktikere, der følger ungdomssanktionen (og andre indsatser for unge kriminelle unge), så der kan udveksles erfaringer og foretages justeringer undervejs, når der viser sig behov herfor.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Udgifterne for kommunerne som følge af de øgede krav til målretning af handleplanen vedrørende uddannelse og beskæftigelse for de unge, der idømmes en ungdomssanktion, skønnes til 0,1 mio. kr. årligt.

Dertil kommer kommunale udgifter til løn til koordinatorene, afholdelse af netværksmøder, mv. på 6,9 mio. kr. i 2007 og 16,5 mio. kr. i 2008 og frem.

De statslige udgifter til udvikling, tilrettelæggelse og afholdelse af kurser for koordinatore samt rådgivning og udarbejdelse af håndbog skønnes at udgøre 1,1 mio. kr. årligt i 2007 og frem.

De samlede økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige som følge af lovforslaget er 8,1 mio. kr. i 2007, og 17,7 mio. kr. i 2008 og de efterfølgende år. Da lovforslaget først træder i kraft 1. august regnes der med 5/12 virkning i 2007, dog ikke i forhold til de statslige udgifter i forbindelse med uddannelsesinitiativer m.v.

De beregnede merudgifter finansieres af satspuljen.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ikke erhvervsmæssige konsekvenser.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer

Beskæftigelsesministeriet, Økonomiministeriet, Finansministeriet, Indenrigs- og sundhedsministeriet, Justitsministeriet, Skatteministeriet, Ministeriet for Forbrugs og Familieanliggender, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Undervisningsministeriet, Statsministeriet, Sundhedsministeriet, KL, Danske Regioner, Ankestyrelsen, Børnerådet, Landsforeningen af Opholdssteder i Danmark, LOS, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Børne- og Kulturchefforeningen, Foreningen af Statsamtsjurister, Dansk Socialrådgiverforening, Socialpædagogernes Landsforbund, SL, Foreningen af danske døgninstitutioner, FOA – Fag og Arbejde, HK/Kommunal, Landsforeningen for Socialpædagoger, LFS, Landsforeningen af Ungdomsledere, LU, Børnesagens Fællesråd, Kriminalforsorgen, Det kriminalpræventive råd, Den Danske Dommerforening, Rigsadvokaten.

Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat og kommuner	Ingen	De samlede økonomiske konsekvenser for det offentlige som følge af lovforslaget er 8,1 mio. kr. i 2007, og 17,7 mio. kr. i 2008 og de efterfølgende år. Da lovforslaget først træder i kraft 1.

		august regnes der med 5/12 virkning i 2007, dog ikke i forhold til de statslige udgifter i forbindelse med uddannelsesinitiativer m.v.
Administrative konsekvenser for stat og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen	Ingen

Lovforslagets konsekvenser i hovedtræk

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Specielt for unge i ungdomssanktionen, som er idømt et 2-årigt struktureret socialpædagogisk behandlingsforløb, er det vigtigt at de unge er i gang med en uddannelse eller beskæftigelse, når dommen afsluttes. Det er vigtigt, at det allerede i starten af forløbet står klart, hvad den overordnede målsætning med forløbet er, så tiden kan bruges til at arbejde hen mod dette mål, således at det sikres, at de unge er godt i gang med uddannelse eller beskæftigelse, når de afslutter forløbet og skal til at klare sig selv.

Til nr. 1

Kommunalbestyrelsen kan efter de gældende regler i § 52 i lov om social service beslutte, at unge i ungdomssanktionen får tilbud om en kontaktperson eller personlig rådgiver i hele eller dele af ungdomssanktionen. Kommunen har ansvaret for at koordinere indsatsen bl.a. via handleplanerne. Der er tillige behov for i forbindelse med koordineringen at inddrage de unge, forældrene, institutionerne og andre relevante parter i udformningen af indsatsen samt ansvarliggøre disse i forhold til de opstillede målsætninger i handleplanen.

Forslaget indebærer, at alle unge får tilknyttet en koordinator, som både fungerer som kontaktperson/personlig rådgiver for den unge, koordinerer indsatsen i de 3 faser og sikrer, at de unge, forældrene og andre relevante parter inddrages i udformningen af og ansvarliggøres i forhold til de målsætninger, der opstilles i handleplanen. Inddragelsen af de unge, forældrene, sagsbehandler og andre relevante parter sker gennem afholdelse af gennemsnitlig 5 netværksmøder i løbet af de 2 år. Afholdelse af netværksmøder er specielt relevant i starten af sanktionen og i forbindelse med overgangen mellem faserne, hvor repræsentanter fra anbringelsesstederne får muligheder for at samle op på, hvor langt man er nået i forhold til målsætninger for indsatsen i handleplanen og videregive relevante oplysninger til fra den ene fase til den næste fase. Netværksmøderne kan bruges til at følge op på og give input i forhold til handleplanen.

Det forudsættes, at den unge under opholdet på anbringelsesstedet i 1. og 2. fase, støttes af personalet på anbringelsesstedet, hvorfor behovet for, at koordinatoren fungerer som kontaktperson i disse faser, er mindre end i fase 3, hvor den unge ikke længere er anbragt.

Koordinatoren kan være en ansat fra et af de anbringelsessteder, hvor den unge er anbragt, en den unge kender i forvejen fra fx skole eller fritidsaktiviteter, eller en som kommunen finder.

For at sikre at koordinatorene er klar over deres rolle og har forudsætninger for at afholde netværksmøderne, skal de deltage i et kortere kursus som forudsætning for og led i ansættelsen.

Styrelsen for Specialrådgivning og Social Service forestår uddannelsen samt bistår med rådgivning og vejledning til koordinatorene i forbindelse med spørgsmål og problemer. For at støtte arbejdet med ungdoms-

sanktionen generelt og specielt til brug for koordinatorene udarbejdes en håndbog om ungdomssanktionen med en manual for bl.a. afvikling af netværksmøder.

Det er forsat kommunen, som har ansvaret for at sikre sammenhængen mellem de 3 faser samt for at træffe afgørelser i henhold til afviklingen af ungdomssanktionen og evt. yde støtte via serviceloven. Der bør derfor være et tæt kontakt og samarbejde mellem den unges sagsbehandler og koordinator.

Til nr. 2

Forud for hjemgivelse skal kommunalbestyrelsen revidere handleplanen, jf. § 140 i lov om social service og angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen.

Med forslaget præciseres, at afslutningen af fase 2 i ungdomssanktionen og overgangen til fase 3 er en hjemgivelse i henhold til § 68 stk. 4 i lov om social service. Men at revisionen specielt i forbindelse med ungdomssanktionen skal rette sig mod, hvordan målene om uddannelse og beskæftigelse opnås i 3. fase.

Der skal på dette tidspunkt være en konkret plan for, hvilken uddannelse eller beskæftigelse den unge skal i gang med i 3. fase. Når du unge afslutter opholdet på det åbne anbringelsessted i 2. fase af ungdomssanktionen, er kommunen således ansvarlig for, at den unge har en uddannelsesplads eller er i beskæftigelse. Det kan fx betyde, at den unge er tilmeldt en uddannelse eller har en aftale om beskæftigelse.

Revisionen af handleplanen kan med fordel knyttes sammen med et af de netværksmøder, der skal afholdes i henhold til forslagets nr. 1.

Til nr. 3

Kommunalbestyrelsen skal i følge § 70, stk. 1 i lov om social service senest 3 måneder efter, at der er iværksat en foranstaltning over for barnet eller den unge, vurdere om indsatsen skal ændres, og om handleplanen jf. § 140 i lov om social service skal revideres. Kommunalbestyrelsen skal herefter med højst 12 måneders mellemrum foretage en sådan vurdering.

Med forslaget præciseres, at også for unge i ungdomssanktionen skal handleplanen revideres efter senest 3 måneder og derefter med højst 12 måneders mellemrum. For at sikre, at der i forbindelse med revision af handleplanen for unge i ungdomssanktionen tages stilling til målene om uddannelse og beskæftigelse, tilføjes en bestemmelse om, at når det drejer sig om unge i ungdomssanktionen, skal der særligt tages stilling til målene om uddannelse og beskæftigelse.

Revision af handleplanerne kan med fordel knyttes sammen med afholdelse af netværksmøder, idet netværksmøderne kan bruges til at følge op på, om de opstillede målsætninger er nået, og om der i den forbindelse er behov for at justere eller ændre målsætningerne. Ved at bruge netværksmøderne til at justere handleplanen, vil man samtidig kunne trække på den viden og de observationer, som anbringelsesstedet har gjort sig i den daglige kontakt med den unge.

Revisionen af handleplanen senest efter 3 måneder kan være med til konkretisere de målsætninger, som den socialpædagogiske behandlingsplan i 2. fase skal tage afsæt i. De konkrete målsætninger, herunder også målsætningen for uddannelse og beskæftigelse, er med til at sætte rammerne for indsatsen og den socialpædagogiske behandling i anbringelsesstedet, og det bør af handleplanen fremgå, hvilke aktiviteter anbringelsesstedet har ansvar for, og hvilke øvrige tilbud den unge skal benytte i lokalområdet.

Til nr. 4

Om § 123 a, stk. 1

Med lovforslaget foreslås det, at de sikrede afdelinger, når de har bestemte grunde til at antage, at den unge er i besiddelse af mobiltelefoner, ulovlige genstande og euforiserende stoffer, skal kunne undersøge den unges opholdsrum, hvis en sådan undersøgelse er nødvendig for at sikre, at ordensbestemmelser overholdes

eller sikkerhedshensyn iagttages. Med opholdsrum menes såvel værelse, skabe, tasker eller andre rum, som den unge råder over.

Hvis en undersøgelse af den unges opholdsrum indebærer en fuldstændig gennemgang af den unges genstande i opholdsrummet, skal den sikrede afdeling enten lade den unge overvære undersøgelsen eller efter undersøgelsen give den unge tilbud om at få gennemgået undersøgelsen og dens resultat, med mindre særlige omstændigheder taler imod dette. Tilbud om at få gennemgået undersøgelsen skal gives til den unge straks. Tilbuddet kan eventuelt gives skriftligt samtidig med en orientering om, at undersøgelsen har fundet sted. Det bemærkes, at den sikrede afdeling på baggrund af forholdene i det konkrete tilfælde, herunder også på baggrund af personalemæssige forhold, kan afgøre, om den unge skal overvære undersøgelsen, eller om der skal gives tilbud om efterfølgende gennemgang af undersøgelsen. De to muligheder er således sidestillede.

Der skal deltage mindst to ansatte ved undersøgelse af den unges opholdsrum. Hvis særlige omstændigheder gør det nødvendigt, kan en undersøgelse dog gennemføres af en enkelt ansat.

Om § 123 a, stk. 2-4

Med lovforslaget foreslås det, at den sikrede afdelings leder eller den, der bemyndiges dertil, af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn træffer bestemmelse om og foretager en undersøgelse af den unges person, hvis der er bestemte grunde til at antage, at barnet eller den unge er i besiddelse effekter, der kan betyde at ordensbestemmelser ikke kan overholdes eller sikkerheden ikke kan iagttages. Det kan bl.a. være mobiltelefoner, euforiserende stoffer eller andre genstande så som barberblade, knive eller andre ting, der kan bruges som våben.

Med udtrykket undersøgelse af barnet eller den unges person sigtes til indgreb, der har karakter af legemsbesigtigelse, dvs. de former for indgreb, hvor der ikke sker nogen indtrængen i det menneskelige legeme eller nogen egentlig beføling af legemet i undersøgelses-øjemed. Bestemmelsen hjælper kun den form for legemsbesigtigelse, der ikke kræver afklædning, men alene klap uden på tøjet.

En undersøgelse af den unges person, som nævnt ovenfor, kan kun foretages, hvis der er begrundet formodning om, at den unge er i uretmæssig besiddelse af effekter.

Den unge har ret til, inden undersøgelsen foretages, at få oplyst grunden til, at undersøgelsen iværksættes, medmindre særlige omstændigheder taler derimod.

Undersøgelsen skal foretages på en sådan måde, der i størst muligt omfang er egnet til at formindske den unges oplevelse af at blive krænket, blandt andet ved at den pågældende opfordres til selv at aflevere eventuelle effekter. Undersøgelsen skal endvidere foretages og bevidnes af personale af samme køn som den unge. Andre unge må ikke være til stede.

Hvis der foretages en undersøgelse af den unges person, skal institutionens leder eller dennes stedfortræder indenfor 24 timer blandt andet registrere tidspunktet for indgrebet, indgrebets art og begrundelse for indgrebet på et indberetningsskema udarbejdet til dette formål. Institutionens leder skal straks sende indberetningsskemaet til opholdskommunen.

Barnet eller den unge, der har været involveret i episoden, der udløste undersøgelsen af barnets eller den unges person, skal gøres bekendt med indberetningen og have lejlighed til at ledsage denne med sin egen redegørelse for episoden.

Om § 123 a, stk. 5

Med lovforslaget foreslås det, at institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, kan træffe bestemmelse om tilbageholdelse af effekter, der findes i den unges besiddelse, hvis det skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Hvis genstande tilbageholdes, skal den sikrede afdeling udfærdige en liste over de genstande, der tilbageholdes. Den unge skal orienteres om tilbageholdelsen og have udleveret en kopi af listen.

Hvis en genstand tilhører den sikrede afdeling, kan den umiddelbart inddrages.

Til nr. 5

Efter § 140 i lov om social service skal kommunen udarbejde en handleplan, som skal forholde sig til den unges 1) udvikling og adfærd, 2) familieforhold, 3) skoleforhold, 4) sundhedsforhold, 5) fritid og venskaber og 6) andre relevante forhold. Specielt for unge i ungdomssanktionen, som omfatter et 2-årigt struktureret socialpædagogiske behandlingsforløb, skal handleplanen indeholde en konkret plan for, hvordan de unge i løbet af ungdomssanktionen og senest ved afslutningen af fase 3 kommer i gang med en uddannelse eller i beskæftigelse. Handleplanen skal tillige opstille mål og delmål for, hvordan disse mål opnås. Kravet om at handleplanen for unge i ungdomssanktionen skal forholde sig til uddannelse og beskæftigelse, erstatter ikke de eksisterende krav, men supplerer disse. Det skal af handleplanen fremgå, hvordan man i de enkelte faser arbejder hen mod at forbedre den unges faglige og praktiske forudsætninger, således at den unge kan forbedre sine grundlæggende faglige og sproglige færdigheder, forberede sig på eller gå i gang med en ungdomsuddannelse eller komme i beskæftigelse.

Det forudsættes, at kommunen i samarbejde med Ungdommens Uddannelsesvejledning afdækker den unges uddannelses- eller beskæftigelsessituation.

Ungdommens Uddannelsesvejledning er i dag forpligtet til gennem opsøgende aktiviteter at tilbyde vejledning til unge under 19 år med bopæl i kommunen, når de ikke er i en tilfredsstillende vejlednings-, uddannelses- eller beskæftigelsessituation.

Til § 2

Loven træder i kraft den 1. august 2007.

For at sikre en forbedring for unge, der er i gang med at afsonde en ungdomssanktion, skal unge, der har mere end 3 måneder tilbage af ungdomssanktionen også have tilknyttet en koordinator, der kan støtte den unge i forbindelse med afslutningen af ungdomssanktionen. Når sanktionen afsluttes skal den unge klare sig selv, og der kan i den forbindelse være brug for støtte i forbindelse med udslusningen fra fase 3.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

Lovforslaget

I lov om social service jf. lovbekendtgørelse nr. 929 af 5. september 2006, som ændret ved § 10 i lov nr. 434 af 8. maj 2006, § 1 i lov nr. 1584 af 20. december 2006 og § 1 i lov nr. 1585 af 20. december 2006 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 54 indsættes:

»§ 54 a. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde unge idømt en foranstaltning efter straffelovens § 74 a, ungdomssanktionen, en koordinator gennem hele forløbet. Koordinatoren skal sikre sammenhængen i faserne

og afholde møder med den unge, forældrene og andre relevante parter med henblik på at fastholde de målsætninger, der er fastlagte i handleplanen.«

Ophør af foranstaltninger

§ 68. Foranstaltninger efter §§ 52, 56, 58 og 60 skal ophøre, når formålet er nået, når de ikke længere opfylder deres formål under hensyn til barnets eller den unges særlige behov, eller når den unge fylder 18 år.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om hjemgivelse, uanset om barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, nr. 8, § 58 eller § 60, jf. dog stk. 3. Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter § 58, skal kommunalbestyrelsen umiddelbart orientere børn og unge-udvalget herom. Hvis kommunalbestyrelsen ikke kan imødekomme en begæring om hjemgivelse, forelægges sagen til afgørelse i børn og unge-udvalget, jf. § 58.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen har ikke pligt til at behandle en begæring om hjemgivelse efter stk. 2 i den periode, hvor en sag er under behandling i Ankestyrelsen eller ved landsretten.

Stk. 4. Forud for hjemgivelse skal kommunalbestyrelsen revidere handleplanen, jf. § 140, og angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen i den unges opholdskommune skal senest 6 måneder forud for ophør af en anbringelse ved det fyldte 18. år træffe afgørelse om, hvorvidt den unge har behov for foranstaltninger efter § 76. Kommunalbestyrelsen skal samtidig i samarbejde med den unge revidere handleplanen og herunder tage stilling til den unges videre forløb med hensyn til uddannelse og beskæftigelse samt øvrige relevante forhold.

§ 70. Kommunalbestyrelsen skal senest 3 måneder efter, at der er iværksat en foranstaltning over for barnet eller den unge, vurdere, om indsatsen skal ændres, og om handleplanen, jf. § 140, skal revideres. Kommunalbestyrelsen skal herefter med højst 12 måneders mellemrum foretage en

2. I § 68, *stk. 4*, indsættes som 2. pkt:

»I forbindelse med foranstaltningen efter § 74a i straffeloven, ungdomssanktionen, skal revisionen særligt rettes mod, hvordan målene om uddannelse eller beskæftigelse opnås.«

3. I § 70, *stk. 1*, indsættes efter 4. pkt.:

»For så vidt angår unge idømt en foranstaltning efter § 74 a i straffeloven, ungdomssanktionen, skal det ved revisionen efter 3 måneder tillige konkretiseres, hvordan de overordnede mål om uddannelse og beskæftigelse nås i løbet af foranstaltningen, ligesom det skal vurderes, om målene

sådan vurdering. Ved anbringelse uden for hjemmet skal vurderingen ske på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet, jf. § 148, stk. 1, og efter kontakt med forældremyndighedsindehaveren. Vurderingen skal omfatte såvel de dele af handleplanen og indsatsen, som retter sig mod barnet eller den unge, som de dele, der omhandler indsatsen over for familien. Afgørelse om revision af handleplanen træffes så vidt muligt med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Er der udarbejdet en særskilt plan for støtten til forældrene efter § 140, stk. 7, skal kommunalbestyrelsen tilbyde at revidere denne plan, når der er behov for det. Kommunalbestyrelsen skal senest 3 måneder efter, at barnet eller den unge har fået ophold uden for hjemmet, tilbyde en revision af planen. Kommunalbestyrelsen skal herefter med højst 12 måneders mellemrum foretage en vurdering af, om der er behov for at tilbyde en revision af planen.

med uddannelse og beskæftigelse skal revideres i forbindelse med, at handleplanen vurderes og revideres af kommunalbestyrelsen med højst 12 måneders mellemrum, jf. 1. og 2. pkt.«

4. Efter § 123 indsættes:

”§ 123 a. Over for børn og unge, der er anbragt i sikrede afdelinger, kan afdelingen undersøge, hvilke effekter barnet eller den unge har i sin besiddelse i sit opholdsrum, hvis en sådan undersøgelse er nødvendig for at sikre, at ordensbestemmelser overholdes eller sikkerhedshensyn iagttages,

- 1) når barnet eller den unge anbringes på en sikret afdeling,
- 2) før og efter besøg og
- 3) før og efter fravær fra den sikrede afdeling.

Stk. 2. Institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, kan træffe bestemmelse om og foretage en undersøgelse af barnet eller den unges person eller opholdsrum, hvis der er bestemte grunde til at antage, at barnet eller den unge er i besiddelse af effekter, der betyder, at ordensbestemmelser ikke kan overholdes, eller at sikkerhedshensyn ikke kan iagttages.

Stk. 3. Undersøgelse af, hvilke effekter barnet eller den unge har i sin besiddelse på sin person, må kun undtagelsesvis foretages og overværes af personer af andet køn end den unge.

Stk. 4. Undersøgelse af, hvilke effekter barnet eller den unge har i sin besiddelse i sit opholdsrum eller på sin person, må ikke

gennemføres, hvis det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 5. Institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, kan træffe bestemmelse om tilbageholdelse af effekter, der findes i barnets eller den unges besiddelse, hvis det skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Stk. 6. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om gennemførelsen af undersøgelser af barnets eller den unges opholdsrum og person i de sikrede afdelinger.

Handleplaner

§ 140. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger efter § 52, § 58 eller § 76. Betyder hensynet til barnet eller den unge, at man ikke kan afvente udarbejdelsen af en handleplan, er en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen tilstrækkelig. Det påhviler da kommunalbestyrelsen snarest muligt og senest inden 4 måneder at opstille en handleplan.

Stk. 2. For unge under 18 år med et behandlingskrævende stofmisbrug skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan for den behandling, der skal iværksættes, og for den nødvendige støtte til den unge. Handleplanen udarbejdes i samarbejde med den unge og dennes familie.

Stk. 3. For unge under 18 år, der har begået voldskriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan for en indsats, der kan modvirke yderligere kriminalitet og yde den nødvendige støtte til den unge. Handleplanen udarbejdes i samarbejde med den unge og dennes familie.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en foreløbig handleplan, jf. stk. 3, senest 7 dage efter, at kommunen har modtaget dokumentation fra politiet om den begåede kriminalitet.

Stk. 5. En handleplan skal angive formålet

5. I § 140 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

» *Stk. 2.* For unge, der er idømt en foranstaltning efter § 74a i straffeloven, ungdomssanktionen, skal handleplanen indeholde en konkret plan for, hvordan den unge snarest muligt og senest ved afslutningen af ungdomssanktionen kommer i gang med en uddannelse eller i beskæftigelse. «

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.«

med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet. Handleplanen skal bygge på de undersøgelser, der er gennemført, jf. § 50, og opstille mål og delmål i forhold til barnets eller den unges

- 1) udvikling og adfærd,
- 2) familieforhold,
- 3) skoleforhold,
- 4) sundhedsforhold,
- 5) fritid og venskaber og
- 6) andre relevante forhold.

Stk. 6. En handleplan skal endvidere angive indsatsens forventede varighed. I sager om anbringelse uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 8, og § 58, skal en handleplan tillige angive, hvilke former for støtte der selvstændigt skal iværksættes over for familien i forbindelse med, at barnet eller den unge opholder sig uden for hjemmet, og i tiden efter barnets eller den unges hjemgivelse.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde forældrene at udarbejde en særskilt plan for støtten til forældrene i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet.